

מאיימת באקדח ריק: החורים בתוכנית הנקמה של קטאר

written by | נועה לזימי | 16.09.2025

אחרי מבצע פסגת האש, שנועד לחסל את צמרת חמאס בדוחא, החליטה קטאר לערוך פסגה משלה. הפעם לא היה מדובר בהרבה אש, אלא בעיקר בהוצאת קיטור.

בהמשך לגינויים שהשמיעו בכירי הממשל הקטארי, ובהצהרות מהעצרת הכללית של האו"ם כי "ישראל צריכה לשלם", אירחה דוחא כינוס בנוכחות עשרות מנהיגים ונציגים ממדינות ערביות ואסלאמיות. מטרת הכינוס הייתה לגנות את התוקפנות הישראלית לכאורה, ולהציג חזית אחידה של תמיכה בקטאר.

אולי כאצבע בעין לישראל, אחד מבכירי חמאס שהיה מטרה לתקיפה בדוחא, טאהר א-נונו, שהספיק בינתיים להתראיין לאל-ג'זירה, היה צפוי להופיע אף הוא בכינוס. עוד קודם לכן זכתה קטאר לרוח גבית במערכה הדיפלומטית נגד ישראל כאשר 142 מדינות הביעו תמיכה ביוזמה הצרפתית-סעודית להכרה במדינה פלסטינית.

אלא שמעבר לנראות הזוהרת של פסגות בינלאומיות, עולה השאלה: כיצד מתכננת קטאר להיפרע מישראל? אילו צעדים ממשיים, מעבר להאשמות וגינויים, יש ביכולתה לנקוט?

רק עוצמה רכה

ראשית, אי אפשר להתעלם מכוחה הכלכלי של קטאר, שעשוי לשמש על ידה כמנוף לחץ בעיקר על מדינות אירופה לקידום מהלכים נגד ישראל. עם זאת, קשה להניח כי אלו יהיו חריפים בהרבה ממה שכבר מקודם כיום, כולל הקפאת שיתופי פעולה כלכליים ובטחוניים ואף יישום אמברגו על ישראל מצד מנהיגים אירופאים, בין השאר בלחץ קהלים מוסלמיים ופרוגרסיביים.

באשר לאפשרות של תגובה צבאית, נראה שזו אינה עומדת על הפרק: בניגוד להצטיינותה בעוצמה "רכה", בכל הקשור לעוצמה "קשה", קטאר נמצאת בעמדת נחיתות מובהקת ביחס לישראל. גם ניסיונות לגבש מעין נאט"ו של מדינות ערב לא נראים מבטיחים בעת הנוכחית. מדינות כמו מצרים, סעודיה ואף טורקיה כבולות באינטרסים מורכבים אל מול ישראל, ולמרות הרטוריקה הלוחמנית, לא ירצו להסתכן בפתיחת חזית מולה.

לכולן יש גם תלות ביטחונית לא מבוטלת בארה"ב, שעימה ישראל נהנית מתיאום חסר תקדים ² שלא לדבר על קטאר עצמה, התלויה במטרייה ביטחונית אמריקנית לצורך הגנתה. גם אם תקבל גיבוי אמריקני, קשה לדמיין שיהיה בכך אישור ליותר מתגובה סמלית, שעלולה לחזור אליה

כמכת בומרנג כואבת במיוחד.

על זה כדאי להוסיף את הסכסוכים הפנימיים וחוסר הלכידות בליגה הערבית. קטאר עצמה חוותה חרם מצד מדינות המפרץ על רקע חתרנותה נגד משטריהן ותמיכה בשנואת נפשן [?] תנועת האחים המוסלמים, ואלו שמחות לראותה מושפלת, גם אם נאלצות לשלם מס שפתיים לציבור הערבי.

עוד מוקדם להספיד

בארסנל הקטארי יש בעיקר כלים דיפלומטיים [?] נשק להשחרת ישראל, וחיזוק קמפיין הדה-לגיטימציה הגובר מאז פרוץ מלחמת חרבות ברזל. תגובה חריפה יותר אינה מצויה באמתחתה, וגם אם תגובש כזו [?] היא לא תוכל לזכות לגיבוי של ממש במדינות האזור ובוושינגטון.

עוד מוקדם להספיד את נקמתה של קטאר, אך לעת עתה היא נראית כטיוטה דהויה; הרבה הצהרות, ומעט מאוד תוכן ממשי, לא שונה בהרבה מהצעת ההחלטה שדלפה מהפסגה.

התפרסם בישראל היום, בתאריך 15.09.2025.